

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda (fél címe 1., ügyintéző ügyvéd: dr. Kovács Loránd) által képviselt felperes neve ( felperes címe.) felperesnek - a Kummer Ügyvédi Iroda (fél címe 2., ügyintéző ügyvéd: dr. Kummer Ákos) által képviselt alperes neve Mozgalom (alperes címe) alperes ellen képmáshoz való jog megsértésének megállapítása miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2017. május 12. napján kelt 70.P.21.776/2017/6. számú ítélete ellen a felperes részéről 7. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 15.000 (tizenötezer) forint + áfa másodfokú perköltséget és a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés elbírálása szempontjából releváns tényállás szerint a felperes több alkalommal is szerepelt politikai közszereplők társaságában a médiában, korábban egyes kormánypárti politikusok tanácsadójuként említettek, aki azonban jogviszonyban kormányzati szervekkel nem állt, tiszteletdíjat nem kapott, közéleti tevékenységet nem végez. Résztulajdonosa a ... Zrt.-nek, mely cég olyan napi és hetilapok, valamint internetes sajtótermék kiadója, melyek politikai-közéleti témákkal foglalkoznak, azokban állami hirdetések jelennek meg. A felperes vagyoni helyzetével, megjelenésének stílusával, életmódjával több ízben is foglalkozott a hazai sajtó.

A felperes képmása - másokéval együtt - szerepelt az alperesi politikai párt 2017. április 1-jén indított plakátkampányában, a közterületen elhelyezett fekete-fehér részre osztott óriásplakátokon. A felperes képmását a ...t vezető miniszter, ... képmásával együtt az „Ők lopnak” és az „Ezért nincs pénz az oktatásra” felirat fölött a plakát fekete háttérű részén helyezték el. A fehér háttéren a „Ti dolgoztok” felirat szerepel. A plakát ezen részének bal alsó részében tüntették fel az alperes nevét „A Nép pártján” megjelöléssel együtt.

A felperes 2017. április 3-án felhívta az alperest arra, hogy a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 346/A. § (1) bekezdés a) pontja alapján képmásának engedély nélküli felhasználását hagyja abba, a b) pont alapján pedig megfelelő elégtétel adás címén 8 napon belül írásban kérjen bocsánatot, továbbá a c) pont alapján a képmásának felhasználásával előállított, és a

plakátkampány keretében kihelyezett valamennyi plakátot a kézhezvételt követő 8 napon belül távolítsa el, és azokat a még ki nem helyezetttekkel együtt semmisítse meg. A felszólítást az alperes 2017. április 5-én átvette, és az április 13-án kelt levelében azt közölte, hogy jogsértés álláspontjuk szerint nem történt, ezért a felszólításban foglaltaknak nem tesz eleget.

A felperes 2017. április 27-én érkezett keresetében kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy az alperes megsértette a felperes képmás védelméhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy a 2017. április 1. napján indított plakátkampányában a közterületen nagy számban elhelyezett plakátjain olyan képfelvételt használt fel róla, amelynek elkészítéséhez, felhasználásához és közzétételéhez nem adta hozzájárulását. Kérte továbbá, hogy a bíróság kötelezze az alperest a jogsértés abbahagyására akként, hogy a plakátkampány keretében előállított és kihelyezett valamennyi plakátot 8 napon belül távolítsa el, és azokat a még ki nem helyezetttekkel együtt semmisítsék meg, a bíróság az alperest a további jogsértéstől tiltsa el, a hivatkozott plakáton szereplő képmás további felhasználásának megtiltásával. Kérte továbbá, hogy a bíróság kötelezze az alperest megfelelő elégtétel címén bocsánatkérésre a felperesnek címzett, a jogi képviselő címére megküldött magánlevél formájában.

Hivatkozott arra, hogy az alperes nem sajtószerző, így az alperesnek a sajtószabadság körében kifejtett érvei nem vehetők figyelembe. A felperes perbeli ábrázolása a felperesre vonatkozó véleménynyilvánítást nem hordoz, hiszen mindössze csak az arcképe került felhasználásra, így az azonosításán kívül az más, véleménynek tekinthető információt nem hordoz. A plakátra írt mondanivaló sem sorolható e körbe, mert az ténylegesen egy valótlan tényállítás.

Azt nem vitatta, hogy maga a plakát közügyet érintően született, azt azonban igen, hogy maga közszereplő lenne. Hangsúlyozta, hogy nem csak politikai tisztsége nincs, közfunkciót sem töltött be, kormányzati szervekkel nem áll kapcsolatba, ráadásul önkéntesen, szándékosan soha nem vállalt közszereplést. E körben autonóm döntését nem pótolja, hogy személyét a sajtó már hosszabb ideje napirenden tartja.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Azt nem vitatta, hogy a felperes képmását felhasználta, illetve azt is elismerte, hogy a felperes ezen képmás felhasználásához nem járult hozzá. Ugyanakkor arra hivatkozott, hogy a Ptk. 2:44. §-a szerint közügyek szabad vitatását biztosító alapjogok gyakorlása a közéleti szereplő személyiségi jogait szükséges és arányos mértékben, az emberi méltóság sérelme nélkül korlátozhatja. Álláspontja szerint a felperes közéleti szereplő. Hivatkozott e körben számos korábbi beszámolóra, amelyekből igazolhatóan a legbefolyásosabb kormányzati tisztségviselőkkel, fontos döntések meghozatalának időpontjában kapcsolatban állt. ... és ... miniszterek elismerték, hogy tanácsokat kaptak a felperestől, másrészt a felperes Fideszes eseményeken rendszeresen megjelenik. Arcával és nevével tartotta szükségesnek igazolni, hogy nem szerepel az Egyesült Államokból kitiltott személyek között. Kiemelte azt is, hogy a felperes jelenleg is az egyik legfontosabb médiaszemélyiség, figyelemmel a résztulajdonában álló kiadóra. Életmódja is jelentős sajtóérdeklődést vált ki.

Erre tekintettel a kép készítéséhez, illetve a plakátkampány során történő közzétételéhez a felperes hozzájárulására nem volt szükség. A felperes az adott plakátkampánnyal - amely az alperes által helytelennek tartott kormányzati pénzköltésről szól - olyan érdemi kapcsolatban van, amire tekintettel a felperes a véleménynyilvánítás szabadsága alapján kritizálható, tehát a képmás közzététele az alperest megillető véleménynyilvánítási szabadság gyakorlása során jogszerű. A plakáton a lopás kifejezés nem büntető jogi értelemben értelmezhető, az a közpénzek felhasználásának nem megfelelő módjára utal.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította.

Ismertette a Pp. 346/A. § (1) és a 346/B. § (1) bekezdéseit, megállapította, hogy a felperes a törvényi határidőket betartva terjesztette elő előzetes kérelmét és a keresetlevelet is.

Érdemben a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:48. § (1) és (2) bekezdését és a 2:44. § rendelkezéseit idézte. A véleménynyilvánítás szabadsága körében ismertette az Alaptörvény IX. cikkét, a 30/1992. (V. 26.) AB, a 28/2014. (IX. 29.) AB és a 13/2014. (IV. 18.) AB határozatok releváns részeit, valamint számos döntést az Emberi Jogok Európai Bírósága határozatai közül.

Mindezek alapján rögzítette, hogy a közérdeklődésre számot tartó tudósításhoz kapcsolódó képmás nyilvánosságra hozatalához nem minden esetben van szükség az ábrázolt személy hozzájárulására. Kifejtette, hogy a közéleti szereplés tágabb körben érinthet személyeket, mint a szűkebb értelemben vett közhatalom gyakorlóit és hivatásszerűen közszereplést vállalókat, de az sem állítható, hogy a közéleti szereplőket érintő, bármely, közügyekkel semmilyen kapcsolatban nem álló közlést közéleti megnyilvánulásnak kell tekinteni.

Osztotta a felek azon egyező elvi álláspontját, mely szerint egyrészt azt kellett vizsgálnia, hogy az adott közlés a véleménynyilvánítási szabadság által védett-e (azaz közéleti témához kapcsolódik-e, és ezzel kapcsolatos véleménynyilvánítást fejez-e ki); másrészt azt, hogy a felperesnek ezen közéleti témához van-e olyan erős kötődése, amely annak az eltűrésére kötelezi, hogy személyével ezen véleménynyilvánítás kapcsán foglalkozzanak, azaz akár a képmását közzétegyék. Ebből a szempontból pedig nem a felperes hivatalos tisztségének megléte a döntő, hanem az, hogy a felperesnek az adott közéleti üggyel van-e érdemi kapcsolata vagy nincs.

Rögzítette, hogy a sérelmes közlés megítélése során a Legfelsőbb Bíróság személyiségi jogi perekben is megfelelően alkalmazandó PK 12. számú állásfoglalásának megfelelően a közlés teljes kontextusát figyelembe kellett vennie. Ennek során hangsúlyos volt, hogy a felperes képmásának felhasználásra egy politikai párt kampányában, választási időszak közeledtével került sor. Ebből következően úgy ítélte meg, hogy ezen közlést ugyanolyan erősen védi a véleménynyilvánítási és szólásszabadság, mint a sajtótermék közléseit a sajtószabadság.

A plakát ábrázolásmódjából arra a következtetésre jutott, hogy az egyértelműen a fekete-fehér, azaz pozitív-negatív szembeállításán alapul. A fekete mezőben az alperes által negatívnak tartott események és személyek szerepelnek. Az alperes láthatóan azt kívánta kifejezni, hogy a választópolgárok munkával megkeresett pénzét a plakát által azonosított személyi kör - azaz nyilvánvalóan nem konkrétan az a két személy, aki a plakáton látható, hanem a tágabb értelemben vett kormányzat - nem megfelelően, saját célra költi el, és a lényeges kérdésekre ezen okból nem jut pénz.

Az elsőfokú bíróság nem értett egyet azzal a felperesi érveléssel, hogy az „Ők lopnak” kifejezés tényállítás lenne, tekintettel arra, hogy egy adott személyre vonatkozó tényállításnak a közlés akkor minősül, ha az egyértelműen igazolható vagy cáfolható objektív állítás. Márpedig az „Ők lopnak” általános, sommás kifejezése nyilvánvalóan nem ilyen, miután minden konkrétumtól mentes, általános közlést tartalmaz, így értékítéletnek, a kormányzat pénzköltési tevékenysége kritikájának, azaz véleménynek értelmezhető.

A körben, hogy a felperesnek ehhez a fenti közéleti témához van-e olyan kapcsolódása, ami miatt a plakátkampányban való szerepeltetése indokolt, és a kapcsolat olyan erősségű-e, hogy a felperes képmás védelméhez fűződő jogának korlátozását indokolja azt állapította meg, hogy a felperes a kormányzati döntésekkel, ezen belül a pénzügyi jellegű döntésekkel olyan kapcsolatban áll - függetlenül attól, hogy ezt a kapcsolatot soha nem kívánta formális tisztségre váltani, illetve a

nyilvánosságtól kifejezetten tartózkodik -, ami indokolja a felperes ezen közügyek kapcsán történő szerepeltetését és fokozott kritizálhatóságát. A felperes a fenti tevékenységeket nyilvánvalóan önkéntesen végzi, tehát a felperes által többször hivatkozott önkéntes szerepvállalás egyértelműen megvalósul. Értékelte a felperes tanácsadói mivoltával kapcsolatos, felperes által sem cáfolt információkat, a tény, hogy a politikai közélettel napi szinten foglalkozó nyomtatott és internetes sajtótermékek kiadója. Kitért arra, hogy a felperes anyagi helyzete kiemelkedően jó, vagyona forrásairól soha nem nyilatkozik, bár e téren számos következtetés is nyilvánosságra került.

Minderre tekintettel azt állapította meg, hogy a felperesről a plakáttal érintett közéleti ügyek kapcsán korlátozás nélkül készíthető és tehető közzé kép feltéve, hogy az nem az emberi méltóságot sértő, erősen dehonesztáló jellegű. A képmás nem fényképfelvétel, hanem a felperesről - feltehetően - fénykép alapján készített grafika. Maga az arckép nem torz, azon semmi kifogásolható nem látszik, az arckép alatt szereplő szöveg pedig politikai véleménynyilvánításnak minősül, ezért a felperes keresetét elutasította. Kötelezte, hogy fizessen meg az alperesnek 30.000 forint + áfa perköltséget és az államnak külön felhívásra 36.000 forint feljegyzett illetéket.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést.

Kérte a másodfokú bíróságot, hogy a Fővárosi Törvényszék ítéletét változtassa meg és felperes keresetének adjon helyt. Figyelemmel az alperes fellebbezési ellenkérelmében foglaltakra keresetét azzal pontosította, hogy a plakátok megsemmisítésére vonatkozó igényét nem tartotta fenn.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megalapozatlan következtetésekre jutott, nem megfelelően mérlegelte a felperesi képmás felhasználásának perbeli esetét, a felperesi érvelés nem kellő súllyal vette figyelembe.

Fenntartotta azt az elsőfokú eljárásban is kifejtett álláspontját, hogy az alperesi magatartás kizárólag a véleménynyilvánítási szabadság vonatkozásában vizsgálható és nem élvezheti a joggyakorlatnak a sajtó vonatkozásában kidolgozott elveit.

Megalapozatlanul szélesíti ki a plakát mondanivalóját az elsőfokú bíróság a plakát által azonosított felperesen kívül az egész kormányzatra, mert az átlagnéző számára a plakát a felperes személyéről szól, annak mondanivalója mindössze az, hogy felperes lop. Ez a közlés egyértelműen egy tényállítás, amely valótlan, alkotmányos védelemben nem részesülhet.

A fentiek alapján nem alapos az az elsőfokú következtetés, hogy az alperesi közlés valójában a kormánypártot kritizáló véleménynyilvánítás. Megítélése szerint ezzel szemben a plakát egy személyeskedő, felperest - arcképével beazonosító - valótlanul, bűncselekmény elkövetésével illető állítás.

Amennyiben mégis a kormányzatot kritizáló vélemény lenne, úgy hiányzik annak igazolása miért szükséges ezen kritika megjelenítéséhez a felperes képmása. A felperes nem alkalmas a kormány megjelenítésére. Bár az elsőfokú bíróság nem erre helyezte a hangsúlyt az alperes ellenkérelmében foglaltakkal szemben hivatkozott arra is, hogy amennyiben a plakát olyan kritikát kívánt kifejezni, ami szerint helytelen, hogy a kormányzat a felperes érdekeltségébe tartozó gazdasági társaságokba juttat közpénzt, úgy ez a mondanivaló a plakátból nem következik, mert azon csak a felperes képmása szerepel. Más lenne a helyzet abban az esetben, ha a neve valamilyen ezen mondanivalót kifejező szöveggel társítva jelent volna meg. Az arcképnek nincs olyan információtartalma, amely bármilyen közéleti vitához hozzájárult volna.

Megalapozatlan az elsőfokú bíróság azon következtetése is, hogy a felperes a magyar kormányzatra azon belül a pénzügyi jellegű döntésekre ténylegesen befolyást tud gyakorolni. Ezen következtetés levonására kellő ténybeli alappal az elsőfokú bíróság nem rendelkezett.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem megfelelően ítélte meg az arányosságot és a szükségességet, a felperes képmáshoz fűződő alkotmányos alapjog által védett személyiségi jogának megsértése kapcsán.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását kérte. Elsősorban azt jegyezte meg, hogy a felperes eredeti kereseti kérelmének egyes elemei okafogyottak, mert minden, a felperes képmását tartalmazó plakátot már hónapokkal korábban eltávolítottak, olyanok pedig melyeket nem helyeztek ki nem maradtak.

Érdemben osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját abban, hogy a felperesről véleményt közölt, nem tényt állított. Annak pusztá közlése ugyanis, hogy valaki - különösen egy közszereplő - lop, bárminemű, érdemben vizsgálható konkrétum említése nélkül érdemben nem vizsgálható, a bizonyíthatósági teszt nem alkalmazható, így semmiképpen sem tekinthető tényállításnak. Ez egy sommás, kétségtelenül erőteljes politikai vélemény, amely igen széles körben kell alkotmányos védelmet élvezzen.

A plakátok révén közölt véleménynyilvánítás mondanivalója nem pusztán az, hogy a felperes lop, ami már csak azért is nyilvánvaló, hiszen nem egyedül ő van a képen. Ezen túlmenően pedig egy másik felirat is szerepelt a plakáton, mégpedig az is, hogy „Ezért nincs pénz az oktatásra.” Látható tehát bárminemű értelmezési nehézség nélkül a közlés egyértelmű mondanivalója, amelyet a plakát színvilága is pontosan kifejez. Ez pedig az, hogy a regnáló kormányzat a dolgozó adófizetők által megtermelt javakkal nem megfelelő módon sáfarkodik, emiatt általa fontosnak vélt közfeladatokra nem jut elegendő forrás, és ezen kifogásolt közpénzfelhasználásnak az egyik, általa szimbolikusnak gondolt alakja a felperes. Ehhez a mondanivalóhoz a felperes személye szorosan kapcsolódik, mert állami hirdetésekkel támogatott lapokat ad ki, fényűző, luxus életmódja is köztudott, ahogyan az is, hogy ennek eredetéről soha nem adott számot, amely miatt ráadásul folyamatos sajtóérdeklődésnek teszi ki magát. Az, hogy a felperes nyilvánvalóan jelentős vagyona és a kormányzati kapcsolatai között összefüggést hoz létre bárki, olyan vélemény, valós tényekből levont, okszerűtlennek semmiképpen sem mondható következtetés, amelyet a felperesnek el kell viselnie. Arca szimbólum, ezért képmásának nyilvánosságra hozatala a jelenkor történéseinek bemutatása, egy közéleti vitában való megnyilvánulás kapcsán a közérdeklődésre számot tartó vita, az ott elhangzó vélemények artikulálása körébe vonható, így a felhasználása sem lehet jogsértő.

A fellebbezés alaptalan.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntésével, az elsőfokú ítélet szerkezetével, megállapításaival és következtetéseivel mindenben egyetértett, azt ténybelileg és jogilag is helytállónak ítélte.

Elsősorban arra mutat rá, hogy a perbeli jogvita speciális volta abból adódik, hogy annak középpontjában a képmás, mint az emberhez legszorosabban kötődő, identitását legjobban kifejező személyiségi jog áll. A képmás ugyanakkor éppen ezen jellegénél fogva az egyik leghatásosabb eszköz különböző, az adott személlyel szembeni vagy éppen őt támogató üzenetek megjelenítéséhez. Ez a tény azonban nincs kihatással a képmásfelhasználás jogszerűségének megítélésére.

Az elsőfokú bíróság által helyesen és teljes körűen felvázolt jogszabályok alapján azt kellett vizsgálni a perbeli plakát - amelyen a felperes képmása felhasználásra került, - mennyiben része közéleti vitának, az azzal kifejezett üzenet mennyiben kapcsolódik ilyen vitához, az üzenet a felperes személyével mennyiben hozható kapcsolatba.

Nem értett egyet a másodfokú bíróság azon, a felperesi fellebbezésben is kifejtett állásponttal, hogy a perbeli jogkérdést a véleménynyilvánítás szabadságának egy a sajtószabadságtól eltérő, korlátozottabb körében kellene értékelni. Az alperes, mint politikai párt nyilvánult meg, programját

többek között a plakát által kívánta a választókkal megismertetni. A demokratikus közvélemény alakítása során az ilyen jellegű megnyilvánulások esetében a véleményszabadság teljes körű érvényre juttatása indokolt. A jelenleg működő demokráciákban ugyanis az állampolgárok elsősorban pártok útján gyakorolják azon jogaikat, amelyek a mindenkor kormányzatok legitimitációjának alapjait képezik. A pártmegnyilvánulások megítélése ebből a szempontból független attól, hogy az adott időszak választási időszak-e vagy sem, kizárólag a közvetített üzenet közéleti jellege bír jelentőséggel.

A perbeli plakátról az állapítható meg, hogy annak a felperes esetében semmiféle magánéleti vonatkozása nincsen, mindössze a közéletben betöltött szerepe miatt szerepel azon. Ennek vizsgálata azért bír jelentőséggel, mert az elsőfokú ítéletben is hivatkozott alkotmánybíróági határozatokban [elsősorban a 7/2014. (III. 17.) és 13/2014. (IV. 18.)] lefektetett elvek szerint a véleményszabadság nem érvényesül az öncélú, a közügyek vitatásának körén kívül eső, így a magán-, vagy családi élettel kapcsolatos közlések esetében. A tűréshatár magasabb foka a közügyek vitatásával összefüggő közlések esetében vehető figyelembe, tehát a hangsúly nem elsősorban az érintett státuszához kötődik. Az alperes a felperesnek éppen a közéletben betöltött és a korábbi megjelenéseiből ismert szerepét ragadja meg, amikor olyan kormányzati személlyel közösen láttatja, aki maga is úgy nyilatkozott, hogy a felperestől kap a közügyeket is érintő tanácsokat. Az elsőfokú bíróság ezen túlmenően az e körben értékelendő szempontokat helyesen vázolta fel, a rendelkezésre álló további bizonyítékokat megfelelően értékelte.

Az alperesi üzenet politikai, ez okból egyértelműen közéleti jellege nem lehetett vitatott, azt nem lehetett a felperes személyére szűkíttetni, úgy értékelni, hogy annak mondanivalója mindössze annyi, hogy ő lop. Ez az értelmezés nincs tekintettel sem a plakáton szereplő szöveggörnyezetre, sem a plakát képvilágára, továbbá az alperesi kampány más elemeire sem, amelyek azonban a képmás felhasználás jogi megítélésénél a PK 12. számú állásfoglalásban rögzítettek alapján nem hagyhatók figyelmen kívül. Helytállóan hivatkozott e körben az alperes arra, hogy a plakáton nem egyedül szerepel a felperes, azon a rá vonatkozó negatív üzenettel együtt látható az alperes által pozitívnak ítélt tartalom. Ezt erősíti az alperes kampányában használt másik, a perbelivel azonos megjelenítésű plakát is, amelyen a kormányfő és a vele köztudomás szerint jó barátságban álló, ám ugyancsak nem hivatalos, kormányzati tisztséget betöltő személy látható. Mindkettőn a politikai szereplő van előtérben, a másik közismert és a közéletben kormányzati tényezőkkel gyakran együtt szereplő személy a háttérben. Mindezen grafikai megjelenítés a plakáton olvasható szöveges közléssel együtt egyértelművé teszi, hogy a plakát a közpénzek elköltésének kritikájaként, azaz közéleti vitában az alperes véleményeként értékelendő.

Ebben a relációban pedig a felperes személyének képmása útján történő megjelenítése, figyelemmel a Ptk. 2:44. §-ban foglaltakra is semmiképpen nem jogsértő. A felperes azon előadása, hogy őnmaga soha sem kívánt nyilvánosan közszereplést vállalni, kormányzati tisztséget nem tölt be, jelenleg már kormányhoz közeli személyek társaságában sem fordul meg nyilvánosan, a plakáttal megjelenített közlés esetében nem eredményezi azt, hogy magánemberként kellene őt megítélni, személyiségi jogai védelme a közéleti szereplőkhöz képest teljes körű lenne. Egyrészt helyesen hivatkozott e körben az alperes arra, hogy a kitiltási üggyel kapcsolatosan 2014-ben a felperes saját elhatározásából lépett a nyilvánosság elé és nem magánemberként. Másrészt arra, hogy olyan médiavállalkozó, aki politikai üzeneteket is közvetítő lapok kiadásában érdekelt, melyekben jelentős számban állami hirdetéseket tesznek közzé. Ugyanakkor a felperes maga soha sem tagadta, hogy az alperes által kritizált kormányhoz közeli személy, elveivel a kormányzat tevékenysége összhangba hozható. Ezen túlmenően általa sem vitatottan jelentős vagyona eredete nem ismert, ami miatt ez a téma folyamatosan a közbeszéd tárgya. Ebben a relációban pedig azt, hogy egy ellenzéki párt őt egy

kormánytaggal együtt jeleníti meg egy olyan kormányzati kritikát közvetítő üzenetben, amelynek középpontjában a közvagyon olyan felhasználási módja áll, melynek révén nem a közösség, hanem csak egyes emberek élvezik azt, nem sérelmezheti.

Önmagában az, hogy ez a megjelenítés az ő nevével vagy képmásával történik irreleváns. E körben nem az az elbírálási szempont, hogy ez a megjelenítési forma mennyiben szükséges az üzenet közvetítéséhez, hanem az, hogy mennyiben lehetséges. Ezen lehetőség korlátja pedig pusztán az emberi méltóság, amely jelen esetben a képmás felhasználásnak módja és jellege miatt nem sérült.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét indokainál fogva a Pp. 253. § (2) bekezdés alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért köteles az alperes részére a Pp. 239. §-nak utaló szabálya és a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján, az ügyvédi munkadíjból álló perköltséget megfizetni, melynek mértékét a bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

A le nem rótt illeték viseléséről a másodfokú bíróság a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján határozott.

Budapest, 2017. szeptember 20.

dr. Kisbán Tamás s.k.  
a tanács elnöke

dr. Kovaliczky Ágota s.k.  
előadó bíró

dr. Istenes Attila s.k.  
bíró